

Brüssel, 12.3.2018  
COM(2018) 93 final

2018/0042 (COD)

Ettepanek:

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,**  
**millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 pandikirjadest tulenevate**  
**riskipositsioonide osas**

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2018) 50 final} - {SWD(2018) 51 final}

## SELETUSKIRI

### **1. ETTEPANEKU TAUST**

#### **• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Komisjon võttis täna vastu kapitaliturgude liidu süvendamise meetmete paketi ja avaldas ühtlasi teatise „Kapitaliturgude liidu elluviimine 2019. aastaks – kiiremini tulemusteni“. Paketti kuulub käesolev ettepanek, samuti pandikirju soodustava ELi raamistikuga ettepanek, investeerimisfondide piiriülese turustamise hõlbustamise ettepanek, ettepanek ettevõtjatele Euroopas ühisrahastamisteenuse osutajate kohta, samuti nõuete üleandmise mõju kolmandatele isikutele täpsustava õigusakti ettepanek ja teatis väärtpapieritehingute asjaõiguslikke tagajärgi täpsustava õigusakti kohta.

Pandikirjad on krediidasutuse emiteeritud võlakohustused, mis on tagatud eraldatud varakogumiga, mille suhtes on võlakirjaomanikel kui eelisõigusega võlausaldajatel nõudeõigus. Samas säilib võlakirjaomanikel ka õigus esitada emitendi vastu nõudeid tavavõlausaldajatena. Sellist topeltnõudeõigust tagatiste kogumi ja emitendi vastu nimetatakse kahekordse regressiõiguse mehhanismiks.

Pandikirju emiteerivad krediidasutused ning need on Euroopa pankadele oluliseks ja tõhusaks rahastamisallikaks. Need soodustavad hüpoteeklaenude ja avaliku sektori laenude rahastamist, toetades seeläbi laenamist üldisemalt. Pandikirjade oluliseks eeliseks varaga tagatud väärtpapierite ja muude sarnaste panga rahastamisallikate ees on riski jäämine panga bilanssi ning investorite vahetu nõudeõigus panga vastu. Seega võimaldavad pandikirjad pankadel anda laene mitte ainult rohkem, vaid ka turvalisemalt. See on üks põhjustest, miks pandikirjad olid finantskriisi kestel muude rahastamisvahenditega võrreldes suhteliselt edukad. Ajal, mil muud rahastamiskanalid jäid kuivaks, osutusid need Euroopa pankadele usaldusväärseks ja stabiilseks rahastamisallikaks.

Pandikirju soodustav ELi tasandi raamistik laiendaks nende kasutamist krediidasutuste stabiilse ja kulutõhusa rahastamisallikana, eriti vähemarenenud turgudel, et aidata rahastada reaalmajandust kooskõlas kapitaliturgude liidu eesmärkidega. Pandikirju soodustava raamistikuga tagatakse samas investoritele laiem turvalisemate investeerimisvõimaluste valik ja see aitaks säilitada finantsstabiilsust. Liikmesriigid peavad kõnealused normid oma siseriiklikku õigusesse üle võtma, tagades sellega, et riiklikud pandikirjaraamistikud on kooskõlas käesolevas ettepanekus sätestatud printsiibipõhiste nõuetega. Seega peavad kõik pandikirjad kogu Euroopas järgima minimaalseid ühtlustamismõnde, nagu on sätestatud käesolevas ettepanekus.

Pandikirju soodustav raamistik on võetud komisjoni 2018. aasta töökavasse<sup>1</sup>. Euroopa Komisjoni president kinnitas oma kavatsusavalduses, mis järgnes tema viimasele kõnele olukorrast Euroopa Liidus, et tugevama ja õiglasema siseturu tagamiseks tuleks pandikirju soodustav raamistik käivitada või selle ettevalmistamine lõpule viia 2018. aasta lõpuks<sup>2</sup>. Komisjon kinnitas seda kavatsust kapitaliturgude liidu tegevuskava vahehindamise raames 2017. aasta juunis<sup>3</sup>.

Pandikirjade areng on ühtsel turul ebaühtlane: mõnes liikmesriigis on need väga tähtsal kohal, mõnes pigem mitte. Lisaks on neid Euroopa Liidu õigusaktides käsitletud vaid osaliselt.

<sup>1</sup> COM(2017) 650.

<sup>2</sup> Euroopa Komisjon (2017). „Euroopa Liidu olukord 2017. aastal. Kavatsusavaldus president Antonio Tajanile ja peaminister Jüri Ratasele.“

<sup>3</sup> COM(2017) 292.

Ehkki pandikirju usaldatavusnõuete rakendamisel ja reguleerimisel mitmeti sooduskoheldakse, kuna need on madalama riskiga (nt peavad neisse investeerivad pangad reserveerima vähem regulatiivset kapitali, kui muudesse varadesse investeerimisel), ei ole pandikirja üldist olemust ELi õiguses terviklikult käsitletud. Sooduskoheldakse eelkõige pandikirju, mis vastavad direktiivi 2009/65/EÜ määratlusele<sup>4</sup>. Selle määratluse koostamisel peeti aga silmas konkreetset eesmärki – piirata vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate (eurofondide) investeerimisvalikuid – ning see ei sobi kapitaliturgude liidu üldisemate poliitikaeesmärkidega.

Liidu pandivõlakirjade õigusraamistik peaks suurendama krediidasutuste suutlikkust reaalmajandust rahastada ning aitama arendada pandikirju kogu liidus ja eelkõige liikmesriikides, kus nende turg praegu puudub.

Raamistik suurendaks ka piiriüleseid kapitali- ja investeeringuvooge. Nii toetaks see kapitaliturgude liitu ja aitaks eelkõige veelgi võimendada krediidasutuste suutlikkust toetada majandust laiemalt. Eelkõige tagaks see pankadele laia valiku turvalisi ja tõhusaid rahastamisvahendeid.

Raamistik koosneb direktiivist ja määrusest – neid kahte instrumenti tuleks käsitada ühtse paketina.

Kavandatava määrusega muudetakse peamiselt määruse (EL) nr 575/2013 (kapitalinõuete määrus) artiklit 129. Muudatuste lähtepunktiks on praegune usaldatavusnõuete kontekstis kohtlemine, kuid nendega lisatakse minimaalse ületagatuse ja asendusvaradega seotud nõudeid. Need tugevdaksid nõudeid kapitali sooduskohtlemisega hõlmatud pandikirjadele.

Direktiivi ettepanekus sätestatakse pandikirjade põhiaspektid ja määratakse kindlaks ühine määratlus, mis on ühtseks ja piisavalt üksikasjalikuks lähtepunktiks eri finantssektoritele kehtivate usaldatavusnõuete kohaldamisel. Selles nähakse ette kõnealuse instrumendi struktuursed tunnused, pandikirjade avalik järelevalve, reeglid „Euroopa pandikirjade“ nimetuse kasutamiseks ning pädevate asutuste avalikustamiskohustused seoses pandikirjadega.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Ettepanek moodustab osa käimasolevast tööst, mille eesmärk on tagada pandikirjade piisav kvaliteet, et nende sooduskohtlemine oleks õigustatud ka edaspidi.

Selle aluseks on Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) käimasolev töö pandikirjade emiteerimise parimate tavade kaardistamisel<sup>5</sup>. Kõnesoleva tööga reageeritakse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu (ESRB) soovitusetele, et kogu Euroopa Liidus tugevate ja ühetaoliste pandikirjaraamistike tagamiseks tuleks kindlaks teha parimad tavad ja neid jälgida<sup>6</sup>.

<sup>4</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

<sup>5</sup> EBA aruanne ELi pandikirjade raamistike ja kapitalikäsitlemise kohta, EBA 2014; Euroopa Pangandusjärelevalve aruanne – Pandikirjad: soovitused pandikirjade raamistike ühtlustamise kohta ELis, EBA (2016), EBA-Op-2016-23.

<sup>6</sup> Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 20. detsembri 2012. aasta soovitus ESRN/2012/2 krediidasutuste rahastamise kohta (ELT C 119, 25.4.2013, lk 1).

Ettepanekuga muudetakse kehtivaid õigusakte, nagu on soovitanud EBA, ning viiakse need täielikku kooskõlla pandikirjadesse investeerivate krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete valdkonnas kehtivate õigusnormidega.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Komisjoni üks põhieesmärk on investeringute ergutamine ja töökohtade loomine. Komisjon on käivitanud mitmeid algatusi tagamaks, et finantssüsteem sellele igakülgselt kaasa aitaks. Neist esimene on kapitaliturgude liit, mis hõlmab eri algatusi Euroopa majanduskasvu rahastamise elavdamiseks. Pandikirju tuleks vaadata kapitaliturgude liidu kontekstis, kuna pankade kaudu rahastamine on praegu Euroopas kaugelt olulisim rahastamiskanal ja üks kapitaliturgude liidu meetmetest on pankade sutlikkuse edasine tugevdamine, et toetada majandust laiemalt. Pandikirjad kujutavad endast Euroopa pankade tõhusat ja stabiilset rahastamisvahendit. Pandikirjade ühtlustamiseks mõeldud seadusandlikku raamistikku tuleks käsitleda laiemas poliitilises kontekstis.

Komisjoni teine oluline eesmärk finantsturgude valdkonnas on tagada bilansiliste varadega seonduvate riskide kajastumine pankade kapitalinõuetes. Seetõttu tagatakse kapitalinõuete määruuse nõuetega, et kõige soodsamalt koheldavate pandikirjade puhul on investorite kaitse tase ühtlaselt kõrge. Kuna aga liidu õiguses ei ole pandikirjade reaalselt olemust terviklikult käsitletud (vt eespool), on vaja ühtlustamist, et tagada kogu liidus pandikirjade struktuursete tunnuste sarnasus, et need vastaksid asjaomastele usaldatavusnõuetele. Seega on pandikirjadega seonduv ühtlustamine kooskõlas finantsstabiilsuse eesmärgiga, mida komisjon püüab saavutada finantsturgude reguleerimisega.

## **2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS**

- **Õiguslik alus**

Kavandatud muudatus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklil 114, st samal õiguslikul alusel kui muudetav õigusakt ise.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Kuna liidu õigusaktidega võimaldatakse pandikirjade suhtes kohaldada leebemaid kapitalinõudeid, tuleb nendega seotud nõudeid muuta liidu tasandil. Lisaks peetakse vajalikuks reguleerida pandikirjade suhtes leebemaid kapitalinõudeid liidu tasandil, et tagada investorite kaitse ühtlane tase ja võrdsed tingimused Euroopa krediitiasutustele.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanekuga on leitud tasakaal sooduskohitlemisega hõlmatud pandikirjadele piisavalt kindla raamistiku tagamise ja emissioonide kulude ebaproportsionaalse suurenemise vältimise vahel. Õige tasakaalu leidmiseks võttis komisjon arvesse kõiki seonduvaid kulusid ja võimalikke eeliseid (vt lisatud mõjuhindang). Ettepanek põhineb EBA 2016. aasta aruandes esitatud soovitusel, kuid sisaldab mõningaid lubatud kõrvalekaldeid (st mõned sätted ei ole nii üksikasjalikud kui EBA aruandes ette nähtud). Nende eesmärk on jätta, nagu sidusrühmad konsultatsioonide ajal tungivalt soovitasid, rohkem võimalusi olemasolevate hästtoimivate riiklike süsteemide kaitsmiseks, ja ühtlasi toetatakse nii ettepaneku proportsionaalsust. Need kõrvalekaldeid ei kahjusta pandikirjade struktureid põhitunnuseid ega nende järelevalvet.

Ettepanek sisaldab sätteid olemasolevate pandikirjade suhtes seni kehtinud nõuete kohaldamise kohta, et vähendada nende emitentide ja turgude kulutusi. Nagu mõjuhindangust nähtub, on prognoositavad kulud oodatava kasuga proportsionaalsed.

- **Vahendi valik**

Määrus on asjakohane vahend, sest asendatakse määruse (EL) nr 575/2013 sätteid selle kohta, milliste pandikirjade suhtes võib kasutada leebemaid kapitalinõudeid. Sellega saavutatakse kehtiva määrusega samasugune vahetu õigusmõju, tagades ettepaneku eesmärkide järjekindla saavutamise kogu ELis ning aidates kaasa emitentide ja investorite kindlustunde suurendamisele ja võrdsete tingimuste tagamisele.

### **3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED**

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Käesolev pandikirjade algatus on seotud valdkonnaga, mis on praegu valdavalt liidu õigusaktidega reguleerimata.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Komisjon konsulteeris ettepaneku ettevalmistamisel korduvalt sidusrühmadega, eelkõige järgmiselt:

- i) pandikirjadeteemaline avalik konsultatsioon (2015. aasta septembrist 6. jaanuarini 2016);
- ii) esialgse mõjuhindangu avalikustamine (9. juuni 2017);
- iii) kaks panganduse, maksete ja kindlustuse eksperdirühma nõupidamist ja üks finantsteenuste komitee nõupidamine.

Kapitaliturgude liidu tegevuskava kohaselt oli avaliku konsultatsiooni eesmärk hinnata riikide pandikirjaturgude nõrkusi ja haavatavusi ning hinnata Euroopa raamistiku eeliseid. Ehkki vastajad tundsid muret, et „kõigile sobiva lahenduse“ lähenemisviis võib pärssida hästitoimivaid turge ja vähendada paindlikkust ning pakutavate toodete valikut, avaldasid nad ELi sihtotstarbelisele meetmele ka ettevaatlikku toetust, tingimusel et ühtlustamine on printsiibipõhine, tugineb olemasolevatele raamistikele ning võtab arvesse riikide turgude eripärasid. Konsultatsiooni tulemusi arutati avalikul arutelul 1. veebruaril 2016<sup>7</sup>.

Komisjonile laekus esialgse mõjuhindangu kohta neli vastust, mis kõik toetasid ELi seadusandlikku algatust. Vastajad käsitlesid riiklike raamistike spetsiifilisi aspekte (nt likviidsus) ja kinnitasid üldist toetust ühtlustamisele, kui see ei ohusta hästitoimivaid riiklike süsteeme.

Esimesel panganduse, maksete ja kindlustuse eksperdirühma nõupidamisel (9. juunil 2017) väljendasid enamik liikmesriike toetust EBA 2016. aasta soovitusel põhinevale liidu pandikirjade raamistikule, juhul kui see jääb printsiibipõhiseks. Teisel nõupidamisel (28. septembril 2017) oli arutelu üksikasjalikum, kuid üldiselt toetasid liikmesriigid endiselt printsiibipõhist lähenemisviisi. Sarnaseid seisukohti avaldasid liikmesriigid ka 2017. aasta juulis finantsteenuste komitee nõupidamisel.

Ettepanekus on lisaks lähtutud ka hilisematest nõupidamistest sidusrühmade ja ELi institutsioonidega. Üldiselt (ehkki tähelepanu pöörati eelkõige enda olukorra seisukohalt olulisimale aspektile) keskendusid sidusrühmad vajadusele tasakaalustada olemasoleva raamistiku muutmist, et võtta arvesse usaldatavusnõudeid, ning hästitoimivate riiklike

<sup>7</sup> Avaliku konsultatsiooni tulemustega saab tutvuda siin: [http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/covered-bonds/index\\_en.htm](http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/covered-bonds/index_en.htm)

süsteemide häirimisest hoidumist. Pandikirjade sooduskohtlemisega seonduvate usaldatavusnõuete mureküsimustele keskenduvald arvamusi avaldasid eelkõige Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, EBA ja Euroopa Keskpang ning mõningal määral ka hästitoimivate pandikirjaturgudega liikmesriikide pädevad asutused ja reitinguagentuurid, samas kui hästitoimivatele riiklikele turgudele keskendusid eelkõige hästitoimivate pandikirjaturgudega liikmesriigid, emitendid ja investorid.

Meetmele avaldas toetust ka Euroopa Parlament, kes kutsus üles looma pandikirjade jaoks Euroopa seadusandlikku raamistikku<sup>8</sup>.

- **Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine**

1. juulil 2014 avaldas EBA aruande, milles kirjeldati parimaid tavasid, et tagada kogu liidus tugevad ja ühetaolised pandikirjaraamistikud<sup>9</sup>. Aruanne oli vastuseks Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 2012. aasta detsembri soovitusel krediidasutuste rahastamise kohta<sup>10</sup>. See sisaldas ka EBA arvamust pandikirjade praeguse kohtlemise kohta usaldatavusnõuete kontekstis, mis lähtus komisjoni 2013. aasta detsembri nõuandetaotlusest vastavalt kapitalinõuete määruse artiklile 503<sup>11</sup>.

Järelmeetmena soovitas Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu EBA-l jälgida pandikirjade turu toimimist võrreldes kindlakstehtud parimate tavade ja ning kutsus EBA üles vajaduse korral soovitama edasisi meetmeid.

Vastuseks avaldas EBA 2016. aasta detsembris aruande *Euroopa Pangandusjärelevalve aruanne – Pandikirjad: soovitused pandikirjade raamistike ühtlustamise kohta ELis*. See sisaldab eri liikmesriikide pandikirjaraamistike regulatiivse arengu tervikanalüüsi, keskendudes eelkõige eelmises aruandes kindlaks tehtud parimate tavade järgimise tasemele. Analüüsi tulemustest lähtuvalt kutsus EBA üles võtma liidu tasandil seadusandlikke meetmeid pandikirjade valdkonna ühtlustamiseks.

Käesolev ettepanek lähtub EBA analüüsist ja nõuandest. Kõrvale kaldutakse vaid väheolulistest küsimustest, nt seoses tagatiste kogumisse kuuluvate tuletisinstrumentide andmete üksikasjalikkuse, tagatiste kogumi seiresüsteemi mittekohustuslikkuse ning ületagatuse tasemega.

Komisjon tellis 2016. aasta augustis ICFlit<sup>12</sup> uuringu, et hinnata praeguste pandikirjaturgude toimivust ning võimalike ELi meetmete kulusid ja kasu. Aruanne avaldati 2017. aasta mais ning selles käsitleti EBA soovitustest tuleneda võivat kasu ja kulusid. Üldiselt järeldati, et seadusandliku algatuse võimalik kasu kaalub üles võimalikud kulud, mistõttu seadusandlik meede on põhjendatud.

2017. aasta detsembris viis Baseli pangajärelevalve komitee lõpule pooleli olnud kriisijärgsed regulatiivsed reformid rahvusvahelises pankade regulatiivses raamistikus Basel III<sup>13</sup>. Nende reformide raames vaatas Baseli pangajärelevalve komitee läbi krediidiriski puhul kasutatava

<sup>8</sup> 4. juuli 2017. aasta resolutsioon seoses aruandega *Liikumine üleeuroopalise pandikirjade raamistiku suunas* (2017/2005(INI)).

<sup>9</sup> *EBA aruanne ELi pandikirjade raamistike ja kapitalikäsitle kohta*, EBA 2014.

<sup>10</sup> Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 20. detsembri 2012. aasta soovitus ESRN/2012/2 krediidasutuste rahastamise kohta (ELT C 119, 25.4.2013, lk 1).

<sup>11</sup> Nõuandetaotlus EBA-le seoses pandikirjade kapitalinõuetega, viide Ares(2013) 3780921 (20.12.2013).

<sup>12</sup> *Pandikirjad Euroopa Liidus: õigusraamistike ja turukäitumise ühtlustamine*, ICF (2017).

<sup>13</sup> *Basel III: kriisijärgsete reformide lõpuleviimise seis*, Baseli pangajärelevalve komitee (7.12.2017).

standardmeetodi ja lisas sellesse muu hulgas uued standardid pandikirjade suhtes olevate riskipositsioonide kohta. Uute standarditega võeti rahvusvahelisel tasandil esmakordselt kasutusele ELi kapitalinõuete määrase lähenemisviis ning lubati pandikirjade suhtes olevate riskipositsioonide puhul kasutada väiksemat riskikaalu, kui on täidetud teatud tingimused. Niisiis tunnistatakse, et ELi pandikirjade käsitusviis on usaldatavusnõuete seisukohalt jätkusuutlik ning selle instrumendi põhitunnuseid arvestades põhjendatud.

- **Mõjuhindang**

Ettepanekule on lisatud mõjuhindang, mis esitati õiguskontrollikomiteele 6. oktoobril 2017 ning kiideti heaks 17. novembril 2017<sup>14</sup>.

Õiguskontrollikomitee tunnustas mõjuhindangu terviklikkust ja head struktuuri ning kinnitas, et selles on sekkumisloogikat rakendatud süsteemselt ning järelduste põhjendused on väga hästi kvantifitseeritud. Õiguskontrollikomitee soovitas täiendada aruannet mõnes üksikus aspektis:

- a) 29. süsteemi ebaatraktiivsuse põhjused; ja
- b) rohkem selgust seoses „minimaalse ühtlustamise“ lähenemisviisi põhielementidega, ning kas (ja mil viisil) need kalduvad kõrvale EBA nõuandest (sellest tulenevalt on lisatud 6. lisa).

Mõjuhindangut on vastavalt muudetud, võttes arvesse ka õiguskontrollikomitee täiendavaid soovitusi:

- i) Euroopa tagatud võlakirja üksikasjalikum selgitus;
- ii) pandikirjade emiteerimise eeliste üksikasjalikum põhjendus;
- iii) põhjalikum analüüs regulatiivse ühtlustamise mõju kohta piiriülesele pandikirjadega kauplemisele (emissioonid, investeerimine);
- iv) kõrvale jäetud variant, mis piirdub pandikirjade usaldatavusnõuetekohase käsitluse korrigeerimisega;
- v) finantsalases kirjanduses käsitletud „ülekanandumismõju“ põhjalikum selgitus; ja
- vi) tabel, mis näitab seoseid seiretegevuse ja võrreldava kasu vahel.

Komisjon arutas eri poliitikavariante, millega arendada pandikirjade turgu ja lahendada usaldatavusnõuetega seotud mureküsimusi. Need erinevad ühtlustamise põhjalikkuse poolest ning ulatuvad mitteregulatiivsest lähenemisviisist kuni täieliku ühtlustamiseni:

- lähtestsenaarium: meetmeid ei võeta;
- 1. variant: mitteregulatiivne lähenemisviis;
- 2. variant: riikide süsteemidel põhinev minimaalne ühtlustamine;
- 3. variant: täielik ühtlustamine, mis asendab riikide süsteemid;
- 4. variant: 29. süsteem, mis toimib paralleelselt riikide süsteemidega.

Leiti, et 1. variant (mitteregulatiivne) ei ole eesmärkide saavutamise seisukohalt tulemuslik, kuna ei ole tagatud, et liikmesriigid häid tavasid järgiksid. 3. variant (täielik ühtlustamine) täidaks tõenäoliselt eesmärgid, kuid võiks häirida olemasolevaid hästitoimivaid turge.

---

<sup>14</sup> SWD(2018) 51 ja SWD(2018) 50.

4. variant („29. süsteem“ ehk vabatahtlikkusel põhinev täisintegreeritud süsteem emitentidele alternatiivina pandikirju käsitlevatele siseriiklikele õigusaktidele, mis ei nõua olemasolevate siseriiklike õigusaktide muutmist) sõltub tulemuslikust kasutuselevõtust valdkonna ettevõtjate poolt. Konsultatsioonid osutavad, et taoline kasutuselevõtt on ebatõenäoline; see seaks määratletud eesmärkide saavutamise kahtluse alla. Lisaks kaasneks paralleelsüsteemiga täiendav killustumine ja kulude dubleerimine.

Eelistatud variant on 2. variant (riikide süsteemidel põhinev minimaalne ühtlustamine). Valitud variant saavutab enamiku algatuse eesmärkidest mõistlike kuludega. Lisaks tasakaalustab see variant liikmesriikide eripäradega arvestamiseks vajaliku paindlikkuse ning liidu tasandil sidususe saavutamiseks vajaliku ühetaolisuse. See on tõenäoliselt tulemuslikem viis eesmärkide saavutamiseks ning on samas ka tõhus, tuues kaasa minimaalselt häireid ja üleminekukulusid. See on ka üks regulatiivselt ambitsioonikamaid variante, millel ühtlasi on sidusrühmade suurim toetus.

Selle variandi rakendamine ergutaks pandikirjade turgude arengut seal, kus need puuduvad või on vähearenenud. Pealegi vähendaks see emitentide rahastamiskulusid, aitaks mitmekesistada investorite ringi, soodustaks piiriüleseid investeringuid ning meelitaks ligi investoreid väljastpoolt ELi. Kokkuvõttes vähendaks see laenuvõtjate kulusid.

Kõnesolev variant arvestaks usaldatavusnõuetega seotud probleemidega, sealhulgas turuinnovatsiooni kontekstis, ning tagaks usaldatavusnõuete seisukohalt soodsa kooskõla toote struktuursete tunnuste ning usaldatavusnõuetega seonduva liidu tasandi sooduskohtlemise vahel. See tugevdaks investorite kaitset ja selle krediitvõimalusi parandavad omadused vähendaksid nende kulutusi seoses hoolsuskohustusega.

Eelistatud variandi puhul prognoositakse emitentide ühekordsete ja korduvate otseste halduskulude kasvu madala kulumääraga jurisdiktsioonides (vt mõjuhindang). Suureneksid ka järelevalveasutuste kulud. Samas saaksid emitendid kasu väiksematest rahastamiskuludest ning kodanikud saaksid omakorda võtta laenu väiksemate kuludega. Investorite kulud ei suureneks, arvestades väiksemaid hoolsuskohustusega seotud kulusid.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Pandikirjade paketi ja eelkõige käesolevale ettepanekule lisatud direktiivi eesmärk on ühtlustada valdkonda, mida praegu reguleeritakse peamiselt riiklikul tasandil. Direktiiviga võimaldatav minimaalne ühtlustamine lihtsustab siseriiklike süsteemide põhielementide üldist kooskõlastamist.

- **Põhiõigused**

EL lähtub põhiõiguste kaitsmise kõige rangematest nõuetest. Selles kontekstis ei ole ettepanekul tõenäoliselt nendele Euroopa Liidu põhiõiguste hartas loetletud õigustele otsest mõju.

#### **4. MÕJU EELARVELE**

Ettepanek ei mõjuta liidu eelarvet.



## 5. MUU TEAVE

### • Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord

Lisatud uue pandikirjade direktiivi ettepanek sisaldab pandikirjade turgude arengu jälgimise üldkava, milles nõutakse, et komisjon hindaks tihedas koostöös EBAga direktiivi hiljemalt viis aastat pärast ülevõtmise tähtaega ja esitaks Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande peamiste järelduste kohta.

Hindamine peab toimuma kooskõlas komisjoni parema õigusloome suunistega. Aruanne peab hõlmama ka pandikirjade emiteerimist kooskõlas kapitalinõuete määruse artikliga 129, emissioone tagavate varadega seotud muutuseid ja ületagatuse taset.

Käesoleva ettepaneku jaoks ei ole ette nähtud konkreetseid rakenduskavu ega seire-, hindamis- ja aruandluskorda.

### • Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus

*Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 muutmine*

Artiklit 129 muudetakse, et kehtestada uued minimaalse ületagatuse ja asendusvarade nõuded. Varasemad läbipaistvust reguleerivad sätted paigutatakse uues direktiivis pandikirjade struktuursete tunnuste määratlemist käsitlevasse ossa.

Artikli 129 lõike 1 punkti d alapunkti ii ja punkti f alapunkti ii kohaselt on teatavatel tingimustel, sh eeldusel, et vastavad osakud ei ületa 10 % lunastamata emissiooni nimiväärtusest, lubatud pandikirju tagada kõrgema nõudeõiguse järguga osakutega, mille on välja andnud prantsuse *Fonds Communs de Titrisation* või samaväärsed liikmesriigi õigusaktidega reguleeritud väärtpaberistamisasutused, mis tegelevad elamu- või ärikinnisvaraga seotud nõuete väärtpaberistamisega. See võimalus kaotatakse, sest elamu- või ärikinnisvarale seatud hüpoteekidega tagatud võlakirjade kaasamine on lubatud ainult mõne üksiku liikmesriigi pandikirjaraamistikus. Selliste struktuuride kasutamine väheneb ja leitakse, et see teeb pandikirjade programmi tarbetult keerukaks.

Artikli 129 muud sätted jäävad samaks.

### *Ületagatus*

Kavandatud muudatustega kehtestatakse uus nõue, millega reguleeritakse ületagatuse minimaalset taset (kattevara nõudeid ületav tagatise tase). Selleks tasemeks kehtestatakse nimiväärtusel põhineva arvutusmeetodi põhjal olenevalt tagatiste kogumis olevatest varadest 2 % või 5 %. See tase on kooskõlas EBA soovitusel ja ICF uuringu tulemustega. Kuigi see tase jääb allapoole uutes Baseli standardites sätestatust, suurendaks see toote turvalisust ja kergitaks taset enamikus liikmesriikides, kus nõutav miinimumtase on praegu madalam.

*Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 496 kehtetuks tunnistamine*

Artikliga 496 on pädevatel asutustel lubatud loobuda teatavate pandikirjade puhul artikli 129 lõike 1 punkti d alapunktis ii ja punkti f alapunktis ii osutatud 10 % piirmäärast.

Kuna artikli 129 lõike 1 punkti d alapunkt ii ja punkti f alapunkt ii tunnistatakse kehtetuks, on piirmäärast erandi tegemise võimalus ülearune. Seepärast tunnistatakse artikkel 496 kehtetuks.

Ettepanek:

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,**

**millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 pandikirjadest tulenevate riskipositsioonide osas**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanka arvamust<sup>1</sup>,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust<sup>2</sup>,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust<sup>3</sup>,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013<sup>4</sup> artikliga 129 on teatavatel tingimustel lubatud pandikirju sooduskohelda. Direktiivis (EL) 20xx/xx [OP: lisada viide direktiivile (EL) 20xx/xx pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL] on täpsustatud pandikirjade põhielemente ja sätestatud pandikirjade ühine määratlus.
- (2) 20. detsembril 2013 pöördus komisjon määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 129 sätestatud riskikaalude asjakohasuse kohta nõu saamiseks Euroopa Pangandusjärelevalve („EBA“) poole. EBA arvamuse<sup>5</sup> kohaselt on kõnealuse määruse artiklis 129 riskikaalude suhtes sätestatud sooduskohtlemine põhimõtteliselt usaldatavusnõuetega kooskõlas. EBA soovitas siiski veel kaaluda võimalust täiendada määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 129 sätestatud aktsepteeritavuse nõudeid, et hõlmata valdkondadest vähemalt likviidsusriski maandamist, ületagatust, pädeva asutuse rolli, ning täpsustada investoritele teabe avalikustamise nõudeid<sup>6</sup>.

---

<sup>1</sup> ELT C , , lk .

<sup>2</sup> ELT C , , lk .

<sup>3</sup> ELT C , , lk .

<sup>4</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

<sup>5</sup> Euroopa Pangandusjärelevalve arvamus pandikirjade suhtes kohaldatava kapitali sooduskäsitlemise kohta, EBA/Op/2014/04.

<sup>6</sup> Soovitused EU COM 1-A kuni 1-D, mis on esitatud arvamuses EBA/Op/2014/04.

- (3) EBA arvamust silmas pidades on asjakohane muuta määrust (EL) nr 575/2013 ja lisada pandikirjadele täiendavad nõuded, et tugevdada kõnealuse määruse artikli 129 kohaselt leebemate kapitalinõuete kohaldamiseks sobivate pandikirjade kvaliteeti.
- (4) Pädevad asutused võivad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 kolmanda lõigu kohaselt osaliselt loobuda kohaldamast artikli 129 lõike 1 esimese lõigu punktis c sätestatud nõuet, et riskipositsioonid peavad vastama krediitkvaliteedi astmele 1, ja lubada krediitkvaliteedi astmele 2 vastavat riskipositsiooni, mis moodustab kuni 10 % emitendist krediitdasutuse või investeerimisühingu lunastamata pandikirjade nimiväärtuse kogu riskipositsioonist. Sellist osalist loobumist kohaldatakse siiski alles pärast eelnevat konsulteerimist EBAga ja ainult tingimusel, et seoses nimetatud punktis osutatud krediitkvaliteedi astme 1 nõude kohaldamisega võib asjaomases liikmesriigis täheldada märkimisväärseid kontsentratsiooniprobleeme. Kuna enamikus liikmesriikides ja nii euroalal kui ka väljaspool on üha raskem täita riskipositsioonide krediitkvaliteedi astmele 1 vastavuse nõudeid, mille krediitkvaliteeti hindavad asutused on kehtestanud, pidasid kõige suuremate pandikirjade turgudega liikmesriigid vajalikuks selle erandi kohaldamist. Selleks et lihtsustada krediitdasutustega seotud riskipositsioonide kasutamist pandikirjade tagatisena ja selle probleemiga tegeleda, on vaja muuta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõiget 1. Selle asemel, et jätta pädevatele asutustele võimalus nõuete kohaldamisest loobuda, on asjakohane kehtestada reegel, mille kohaselt on lubatud hoida krediitdasutustega seotud riskipositsioone, mis liigituvad krediitkvaliteedi astmele 2, kuni 10 % emitendist krediitdasutuse või investeerimisühingu lunastamata pandikirjade nimiväärtuse kogu riskipositsioonist, ilma et oleks vaja konsulteerida EBAga.
- (5) Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 esimese lõigu punkti d alapunkti ii ja punkti f alapunkti ii kohaselt on laenud, mis on tagatud kõrgema nõudeõiguse järguga osakutega, mille on välja andnud prantsuse *Fonds Communs de Titrisation* või samaväärsed väärtpaberistamisasutused, mis tegelevad elamu- või ärikinnisvaraga seotud nõuete väärtpaberistamisega, aktsepteeritavad varad, mida saab kasutada pandikirjade tagatisena kuni 10 % ulatuses pandikirja lunastamata emissiooni nimiväärtusest („10 % piirmäär“). Samas annab kõnealuse määruse artikkel 496 pädevatele asutustele võimaluse 10 % piirmäärast loobuda. Lisaks nõutakse sama määruse artikli 503 lõikega 4, et komisjon vaataks läbi pädevatel asutustel 10 % piirmäära kohaldamisest loobuda võimaldava erandi asjakohasuse. 22. detsembril 2013 palus komisjon EBA-l esitada selles küsimuses oma arvamus. EBA märkis 1. juulil 2014, et kui tagatisena kasutatakse kõrgema nõudeõiguse järguga osakuid, mille on välja andnud prantsuse *Fonds Communs de Titrisation* või samaväärsed väärtpaberistamisasutused, mis tegelevad elamu- või ärikinnisvaraga seotud nõuete väärtpaberistamisega, tekitaks selline väärtpaberistamisosakutega tagatud pandikirjade programmi kahekihiline struktuur usaldatavusnõuete osas probleeme ning kahjustaks seega tagatiste kogumi krediitkvaliteedi läbipaistvust. Seetõttu soovitas EBA määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 496 kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamisosakute puhul praegu sätestatud 10 % piirmäära erand pärast 31. detsembrit 2017 kaotada<sup>7</sup>.
- (6) Elamu- või ärikinnisvarale seatud hüpoteekidega tagatud võlakirjad on lubatud üksikute liikmesriikide pandikirjaraamistikes. Selliste struktuuride kasutamine väheneb ja leitakse, et see teeb pandikirjade programmid tarbetult keerukaks. Seetõttu on asjakohane selliste struktuuride aktsepteeritavate varadena kasutamise võimalus

<sup>7</sup>

Soovitus EU COM 2, mis on esitatud arvamuses EBA/Op/2014/04.

kindlalt välistada. Seepärast tuleks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 esimese lõigu punkti d alapunkt ii ja punkti f alapunkt ii ning kõnealuse määruse artikkel 496 välja jätta.

- (7) Määrusele (EL) nr 575/2013 vastavaid grupisiseselt kogumisse arvatud pandikirjade struktuure on kasutatud aktsepteeritud tagatisena ka kõnealuse määruse artikli 129 lõike 1 esimese lõigu punkti d alapunkti ii ja punkti f alapunkti ii kohaselt. Grupisiseselt kogumisse arvatud pandikirjade struktuurid ei tähenda usaldatavusnõuete seisukohast täiendavaid riske, sest need ei põhjusta keerukuse seisukohast samasuguseid probleeme nagu kõrgema nõudeõiguse järguga osakud, mille on välja andnud prantsuse *Fonds Communs de Titrisation* või samaväärsed väärtpaberistamisasutused, mis tegelevad elamu- või ärikinnisvaraga seotud nõuete väärtpaberistamisega. EBA leiab, et pandikirjade tagamist koondatud pandikirjade struktuuridega tuleks lubada ilma emitendist krediidasutuse lunastamata pandikirjade summa piirmäära kehtestamiseta<sup>8</sup>. Seetõttu tuleks muuta artikli 129 lõike 1 esimese lõigu punkti c, et kõrvaldada nõue, mille kohaselt tuleb grupisiseselt kogumisse arvatud pandikirjade struktuuri puhul krediidasutuse suhtes kohaldada 15 % või 10 % piirmäära. Sellised grupisiseselt kogumisse arvatud pandikirjade struktuurid on reguleeritud direktiivi (EL) 20../.... [OP: lisada viide direktiivile (EL) pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL] artikliga 9.
- (8) Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõikes 3 on nõutud, et pandikirjade suhtes kohaldataks kõnealuse määruse artikli 229 lõikes 1 sätestatud pandikirjade tagatiseks oleva kinnisvara hindamise eeskirju, et tagada nende võlakirjade vastavus sooduskohtlemise nõuetele. Pandikirjade tagatisena kasutatavate varade aktsepteeritavuse nõuded seonduvad tagatiste kogumi stabiilsuse tagamise üldiste kvaliteedinäitajatega ning nende suhtes tuleks seega kohaldada direktiivi (EL) 20../.... [OP: lisada viide direktiivile (EL) pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL]. Seetõttu peaks kõnealuse direktiivi kohaldamisala hõlmama ka hindamismetoodikat. Seega ei tuleks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 124 lõike 4 punkti a kohaseid regulatiivseid tehnilisi standardeid kohaldada kõnealuse määruse artiklis 129 sätestatud pandikirjade aktsepteeritavuse kriteeriumide suhtes. Seepärast on vaja kõnealuse määruse artikli 129 lõiget 3 vastavalt muuta.
- (9) Laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäärad on pandikirjade krediitkvaliteedi tagamiseks vältimatult vajalikud. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõikes 1 on küll kehtestatud hüpoteegi ja laevade puhul laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäär, kuid nende piirmäärade kohaldamist ei ole täpsustatud ja see võib põhjustada ebakindlust. Laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäärasid tuleks kohaldada kattevara hoiatuslike piirmääradena, mis tähendab, et kuigi aluseks oleva laenu suurust ei piirata, võib selline laen olla tagatiseks ainult varade suhtes kehtestatud laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäära ulatuses. Laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmääradega pannakse paika laenu protsentuaalne osa, mida arvestatakse kohustuste kattevaras. Seepärast on asjakohane täpsustada, et laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäärasid kohaldatakse laenu selle osa suhtes, mida arvestatakse pandikirja kattevaras.
- (10) Suurema selguse tagamiseks tuleks samuti täpsustada, et laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäärasid kohaldatakse kogu laenuperioodi jooksul. Tegelik

<sup>8</sup>

*Samas.*

laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarv ei tohiks muutuda, vaid see peaks jääma eluasemelaenu puhul 80 % piiresse eluaseme väärtusest ning ärikinnisvaralaenu ja laevade puhul 60 % piiresse väärtusest.

- (11) Selleks et veelgi parandada määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 kohaselt leebemate kapitalinõuete kohaldamiseks sobivate pandikirjade kvaliteeti, tuleks sellise sooduskohtlemise suhtes kohaldada ületagatuse minimaalset taset, st tagatise taset, mis ületaks direktiivi (EL) 20./... [OP: lisada viide direktiivile (EL) pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL] artiklis 15 osutatud kattevara nõudeid. Sellise nõude eesmärk on maandada emitentide maksejõuetusest või kriisilahendusest tulenevaid kõige olulisemaid riske.
- (12) Üks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõikes 7 sätestatud nõuetest on, et pandikirjadesse investeeriv krediitiasutus saab pandikirjade kohta ettenähtud teavet vähemalt kord poolaastas. Läbipaistvusnõuded on pandikirjade lahutamatu osa, millega tagatakse ühtne avalikustamise tase ja võimaldatakse investoritel teha vajalikku riskihindamist, parandades võrreldavust, läbipaistvust ja turu stabiilsust. Seepärast on asjakohane tagada, et kõigi pandikirjade suhtes kohaldatakse läbipaistvusnõudeid, ning seda eesmärki on võimalik saavutada nende nõuete sätestamisega direktiivis (EL) 20./... [OP: lisada viide direktiivile (EL) pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL] pandikirjade ühise struktuurse tunnusena. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõige 7 tuleks sellest lähtuvalt välja jätta.
- (13) Pandikirjad on pikaajalised rahastamisvahendid, mille emiteerimisel on ette nähtud, et lõpptähtajani jääb mitu aastat. Seetõttu on vaja tagada, et enne 31. detsembrit 2007 või enne [OP: lisada käesoleva määruse kohaldamise kuupäev] emiteeritud pandikirjade kehtivust ei häirita. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleks enne 31. detsembrit 2007 emiteeritud pandikirjadele teha erand määruses (EL) nr 575/2013 aktsepteeritavate varade, ületagatuse ja asendusvarade kohta sätestatud nõuetest. Lisaks tuleks muudele määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 kohastele enne [OP: lisada käesoleva määruse kohaldamise kuupäev] emiteeritud pandikirjadele teha erand ületagatuse ja asendusvara kohta sätestatud nõuetest ning nende suhtes peaks kuni nende lõpptähtajani olema võimalik kohaldada kõnealuses määruses sätestatud sooduskohtlemist.
- (14) Käesolevat määrust tuleks kohaldada koos [OP: lisada viide direktiivile (EL) pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL]. Selleks et tagada pandikirjade emiteerimisel struktuursete tunnuste uue raamistiku ja sooduskohtlemise muudetud nõuete järjekindel kohaldamine, tuleks käesoleva määruse kohaldamine edasi lükata, et see langeks kokku kuupäevaga, millest alates liikmesriigid peavad kohaldama kõnealuse direktiivi ülevõtmiseks vastuvõetud sätteid.
- (15) Määrust (EL) nr 575/2013 tuleks seetõttu vastavalt muuta,
- ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

#### Artikkel 1

#### Määruse (EL) nr 575/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 575/2013 muudetakse järgmiselt.

1. Artiklit 129 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) esimest lõiku muudetakse järgmiselt:

— sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Selleks et Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 20xx/xxxx\* [OP: lisada viide direktiivile (EL) pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL] artiklis 2 osutatud pandikirjade suhtes saaks kohaldada lõigetes 4 ja 5 sätestatud sooduskohtlemist, peavad need vastama käesoleva artikli lõigetes 3, 3a ja 3b sätestatud tingimustele ja olema tagatud mis tahes järgmise aktsepteeritava varaga:

---

\* [OP: lisada viide Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile (EL) 20xx/xx pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL (ELT C [...], [...], lk [...])].“;

— punkt c asendatakse järgmisega:

„c) sellised nõuded krediidasutuste vastu, mis vastavad käesoleva peatüki kohaselt krediitkvaliteedi astmele 1 või krediitkvaliteedi astmele 2.“;

— punkti d alapunkt ii jäetakse välja;

— punkti f alapunkt ii jäetakse välja;

ii) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Esimese lõigu punkti c kohaldamisel ei võeta riskipositsioone, mis tulenevad võlgnike laenumaksete või laenude likvideerimisjaotiste ülekannetest ja haldusest laenude puhul, mis on tagatud kõrgema nõudeõiguse järguga osakute või võlainstrumentidega seoses panditud kinnisvaraga, nimetatud punktides osutatud piirmäärade arvutamisel arvesse.“;

iii) kolmas lõik jäetakse välja;

b) lisatakse järgmised lõiked 1a, 1b ja 1c:

„1a. Lõike 1 esimese lõigu punkti c puhul kohaldatakse järgmist:

a) sellised nõuded krediidasutuste vastu, mis vastavad krediitkvaliteedi astmele 1, ei tohi ületada 15 % emitendist krediidasutuse lunastamata pandikirjade nimiväärtusest;

b) sellised nõuded krediidasutuste vastu, mis vastavad krediitkvaliteedi astmele 2, ei tohi ületada 10 % emitendist krediidasutuse lunastamata pandikirjade nimiväärtuse kogu riskipositsioonist;

c) krediidasutustega seotud kogu riskipositsioon, mis liigitub krediitkvaliteedi astmele 1 või krediitkvaliteedi astmele 2, ei tohi ületada 15 % emitendist krediidasutuse lunastamata pandikirjade nimiväärtuse kogu riskipositsioonist.

Käesolevat lõiget ei kohaldata, kui pandikirju kasutatakse direktiivi (EL) 20xx/xxxx [OP: lisada viide direktiivile (EL) pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL] artikli 9 kohase aktsepteeritud tagatisena.

1b. Lõike 1 esimese lõigu punkti d alapunkti i kohaldamisel viitab 80 % piirmäär laenu osale, mis aitab katta pandikirjaga seotud kohustusi ja mida kohaldatakse kogu laenuperioodi jooksul.

1c. Lõike 1 esimese lõigu punkti f alapunkti i ja alapunkti g kohaldamisel viitab 60 % piirmäär laenu osale, mis aitab katta pandikirjaga seotud kohustusi ja mida kohaldatakse kogu laenuperioodi jooksul.“;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Käesolevale määrusele vastavaid pandikirju tagava kinnisvara puhul peavad olema täidetud artiklis 208 sätestatud nõuded.“;

d) lisatakse lõiked 3a ja 3b:

„3a. Lisaks sellele, et pandikirjad peavad olema tagatud lõikes 1 loetletud aktsepteeritavate varadega, kohaldatakse nende suhtes direktiivi (EL) 20xx/xxx [OP: lisada viide direktiivile (EL) pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL] artikli 3 lõikes 12 määratletud ületagatuse minimaalset taset, mis on 5 %.

Esimese lõigu kohaldamisel on tagatiste kogumi kõigi varade nimiväärtus kokku vähemalt sama suur kui lunastamata pandikirjade nimiväärtus kokku („nimiväärtuse printsiip“) ja kogumisse kuuluvad üksnes lõike 1 kohased aktsepteeritavad varad.

Ületagatuse minimaalse taseme saavutamiseks kasutatavate varade suhtes ei kohaldata lõike 1 esimese lõigu punktides b ja c sätestatud riskipositsiooni piirmäärasid ning neid ei võeta selliste piirmäärade arvutamisel arvesse.

Direktiivi (EL) 20xx/xxx [OP: lisada viide direktiivile (EL) pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL] artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused võivad otsustada kohaldada madalamat ületagatuse minimaalset taset, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) ületagatuse arvutamisel on aluseks võetud mudel, milles on arvesse võetud varadele määratud riskikaale, või mudel, kus varade hindamine sõltub artikli 4 lõike 1 punktis 74 määratletud hüpoteekimisväärtusest;

b) ületagatuse minimaalne tase ei või olla nimiväärtuse printsiibi kohaselt alla 2 %.

3b. Lõikes 1 osutatud aktsepteeritavaid varasid võib võtta tagatiste kogumisse direktiivi (EL) 20xx/xxx [OP: lisada viide direktiivile (EL) pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL] artikli 3 lõikes 11 sätestatud määratluse kohase asendusvarana kõnealuse direktiivi artikli 3 lõikes 10 määratletud peamiste varade asendamiseks, võttes arvesse käesoleva artikli lõikes 1 krediitkvaliteedi ja riskipositsiooni suuruse suhtes sätestatud piirmäärasid.“;

e) lõiked 6 ja 7 asendatakse järgmistega:

„6. Lõigetes 1, 3, 3a ja 3b sätestatud nõudeid ei kohaldata enne 31. detsembrit 2007 emiteeritud pandikirjade suhtes. Nende suhtes võib kohaldada lõigete 4 ja 5 kohast sooduskohtlemist kuni nende lõpptähtajani.

7. Lõigetes 3a ja 3b sätestatud nõudeid ei kohaldata enne [OP: lisada käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäev] emiteeritud pandikirjade suhtes. Nende suhtes võib kohaldada lõigete 4 ja 5 kohast sooduskohtlemist kuni nende lõpptähtajani.“

2) artikli 416 lõike 2 punkti a alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) need on muud kui käesoleva punkti alapunktis i osutatud võlakirjad, millele on osutatud direktiivi (EL) 20xx/xxxx [OP: lisada viide direktiivile (EL) pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL] artiklis 2;“;

3) artikli 425 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud annavad aru oma likviidsete vahendite sissevoolu kohta. Likviidsete vahendite piiristatud sissevool on likviidsete vahendite sissevool, mis on piiratud 75 %-ga likviidsete vahendite väljavoolust. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad sellest piirmäärast välja arvata likviidsete vahendite sissevoolu hoiustest, mis on muudes krediidiasutustes ja investeerimisühingutes ning mida saab käsitleda vastavalt artikli 113 lõikes 6 või 7 sätestatule. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad sellest piirmäärast välja arvata likviidsete vahendite sissevoolu laenuvõtjate ja võlakirjainvestorite vastu olevatest rahalistest nõuetest, mis on seotud selliste hüpoteeklaenude andmisega, mida rahastatakse võlakirjadega, mille suhtes saab kohaldada artikli 129 lõigetes 4, 5 või 6 sätestatud käsitlust, või pandikirjadega, millele on osutatud direktiivi (EL) 20xx/xxxx [OP: lisada viide direktiivile (EL) pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL] artiklis 2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad välja arvata sissevoolu tugilaenudest, mida nad on vahendanud. Individuaalse järelevalve eest vastutavate pädevate asutuste eelneval nõusolekul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud sissevoolu täielikult või osaliselt välja arvata siis, kui andja on krediidiasutuse või investeerimisühingu ema- või tütarettevõtja või sama emaettevõtja teine tütarettevõtja või krediidiasutuse või investeerimisühinguga seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 tähenduses.“;

4) artikli 427 lõike 1 punkti b alapunkt x asendatakse järgmisega:

„x) kohustused, mis tulenevad emiteeritud väärtpaberitest, mille suhtes saab kohaldada artikli 129 lõigetes 4 või 5 sätestatud käsitlust või millele on osutatud direktiivi (EL) 20xx/xxxx [OP: lisada viide direktiivile (EL) pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL] artiklis 2;“;

5) artikli 428 lõike 1 punkti h alapunkt iii asendatakse järgmisega:

„iii) rahastatud neile otseselt vastavate võlakirjade arvelt (vahendatud), mille suhtes saab kohaldada artikli 129 lõigetes 4 või 5 sätestatud käsitlust või võlakirjadega, millele on osutatud direktiivi (EL) 20xx/xxxx [OP: lisada viide direktiivile (EL) pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL] artiklis 2;“;

6) artikkel 496 jäetakse välja;

7) III lisa punktis 6 asendatakse alapunkt c järgmisega:

„c) need on muud kui käesoleva punkti alapunktis b osutatud pandikirjad, mis vastavad direktiivi (EL) 20xx/xxxx [OP: lisada viide direktiivile (EL) pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL] artikli 2 määratlusele.“

## Artikkel 2

### Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates [kuupäev, mil liikmesriigid peavad kohaldama direktiivi (EL) .../... (pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL) ülevõtmise sätteid].



Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.  
Brüssel,

*Euroopa Parlamendi nimel*  
*president*

*Nõukogu nimel*  
*eesistuja*